

Warszawa, 02 lipca 2013 r.

**GLÓWNY URZĄD
GEODEZJI I KARTOGRAFII**

**ZASTĘPCA
GLÓWNEGO GEODETY KRAJU**
Jacek Jarząbek

KN-5012- 36 /2013

Pan

Dr inż. Waldemar Izdebski

Prezes Zarządu Geo-System Sp. z o.o.

ul. Kubickiego 9 lok. 5

02-954 Warszawa

Szanowny Panie Prezecie,

W nawiązaniu do Pana listu z dnia 30 kwietnia 2013 r. oraz załączonego do tego listu dokumentu pt. „Analiza przepisów związanych z prowadzeniem numeracji adresowej, czyli jak naprawić EMUiA” uprzejmie informuję, że nie podzielając zawartej w Pana liście ogólnej negatywnej oceny regulacji prawnych dotyczących ewidencji miejscowości, ulic i adresów z należytą uwagą rozpatrzone zostały uwagi szczegółowe.

Jak już był Pan wielokrotnie informowany przy okazji seminariów, narad i spotkań roboczych, Główny Urząd Geodezji i Kartografii podziela pogląd o potrzebie zmiany przepisów Prawa geodezyjnego i kartograficznego w ten sposób, aby w ewidencji miejscowości, ulic i adresów mogły być wykazywane, oprócz danych adresowych dotyczących budynków mieszkalnych oraz innych budynków przeznaczonych do stałego lub czasowego przebywania ludzi, także dane adresowe dotyczące innych obiektów, takich jak parkingi, garaże, wjazdy i wejścia do parków, ogrodów oraz innych miejsc zorganizowanego wypoczynku lub działalności gospodarczej. 24 czerwca br. przekazany został do uzgodnień wewnątrzresortowych projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, w którym zostały zawarte stosowne propozycje w tym zakresie.

Nieuzasadniony jest jednakże zarzut zawarty w załączniku do Pana listu, o braku *możliwości oznaczania nieruchomości niezabudowanych*, oraz że na skutek przyjętych rozwiązań prawnych z ewidencji wypada, albo powinno wypaść *około 20% dotychczasowych numerów porządkowych*.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że w świetle postanowień art. 47a ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287) oraz § 5 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 stycznia 2012 r. w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów (Dz. U. z 2012 r., poz. 125), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie EMUiA”, dla potrzeb ewidencji miejscowości, ulic i adresów tworzy się zbiory numerów porządkowych, które związane są zarówno z budynkami istniejącymi oraz znajdującymi się w trakcie budowy, jak i budynkami prognozowanymi, które mogą być sytuowane zarówno na nieruchomościach zabudowanych jak i na nieruchomościach niezabudowanych.

Ponadto, w świetle § 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie EMUiA, przy zakładaniu ewidencji miejscowości, ulic i adresów istnieje możliwość zachowania istniejących numerów porządkowych, ujawnionych w ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości, prowadzonej na podstawie przepisów Prawa geodezyjnego i kartograficznego w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. z 2010 r. nr 76, poz. 489), oraz zachowania dotychczasowych zasad tej numeracji.

Odnosząc się do Pana zarzutu, że w rozporządzeniu występuje twór „budynek prognozowany, który nie jest zdefiniowany (...)”, uprzejmie wyjaśniam, że zgodnie z normą językową prognozowanie to racjonalne przewidywanie przyszłych zdarzeń, czyli wnioskowanie o zdarzeniach nieznanych na podstawie zdarzeń znanych. Zatem przez budynki prognozowane do wybudowania, o których mowa w art. 47a ust. 4 pkt 5 lit. a Prawa geodezyjnego i kartograficznego, należy rozumieć budynki nieistniejące jeszcze w świecie rzeczywistym, ale co do których uzasadnione jest przypuszczenie, wynikające z oceny istniejącego stanu zagospodarowania określonego terenu, dokumentów planistycznych oraz doświadczeń w zakresie rozwoju osadnictwa na tym terenie, że w przyszłości zostaną wybudowane.

W przypadku tworzenia nowych zbiorów numerów porządkowych dla poszczególnych ulic, placów lub miejscowości, prognozowanie przyszłej zabudowy jest niezbędne, aby zapewnić przestrzenną regularność każdego z tych zbiorów oraz unikalność jego elementów, a tylko przy spełnieniu tych warunków może być sprawny istniejący w naszym kraju system adresowy, oparty na danych ewidencji miejscowości ulic i adresów (EMUiA) oraz na informacjach zamieszczanych na tabliczkach, o których mowa w art. 47b ust. 1-4 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Listę źródeł informacji umożliwiających racjonalne prognozowanie zabudowy na określonym terytorium zawiera § 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EMUiA.

Pragnę w tym miejscu zwrócić uwagę, że przepisy, obowiązujące do 6 czerwca 2010 r., dotyczące numeracji porządkowej nieruchomości, które w Pana liście uzyskały wysoką ocenę, nie zapewniały ciągłości oraz przestrzennej regularności numeracji porządkowej. W wielu przypadkach o wartości numeru porządkowego decydowała kolejność, w jakiej składane były wnioski o nadanie numerów porządkowych. Pomijanie, przy prowadzeniu byłej ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości, fazy prognozowania zabudowy doprowadziło do częstego stosowania krytykowanych przez Pana formatów numerów porządkowych w postaci ciągu liczb oraz liter. System adresowy oparty na takiej ewidencji był w wielu przypadkach niesprawny, nie zapewniał łatwego i szybkiego dotarcia pod wskazany adres.

Przepisy § 5 ust. 4 rozporządzenia w sprawie EMUiA stanowią, że numery porządkowe co do zasady przyjmują postać liczb całkowitych w przedziale od 1 do n.

Wyjątki od tej zasady, określone w § 5 ust. 5 i 6 rozporządzenia w sprawie EMUiA, dotyczą tylko budynków nowo wybudowanych, które nie były przedmiotem prognozy.

Uzasadniona jest teza, że w przypadku przeprowadzenia procesu prognozowania zabudowy w sposób rzetelny, liczba budynków, które będą w przyszłości oznaczone numerem porządkowym w postaci liczby i litery, zgodnie z zasadami określonymi w § 5 ust. 5 rozporządzenia w sprawie EMUiA, będzie ograniczona i nie zachodzić będzie potrzeba stosowania numerów porządkowych w postaci liczby i wielu liter, zgodnie z zasadami określonymi w § 5 ust. 6 tego rozporządzenia.

Dopuszczenie przepisami prawa złożonej struktury numeru porządkowego, o której mowa w § 5 ust. 5 rozporządzenia w sprawie EMUiA, wynika z potrzeby uwzględnienia stanu numeracji porządkowej, wprowadzonej na podstawie przepisów obowiązujących do 6 czerwca 2010 r., i uniknięcia w krótkim okresie zmian danych adresowych na dużą skalę. Zakłada się, że organy gmin będą podejmowały racjonalne działania w tym zakresie, w tempie dostosowanym do potrzeb i oczekiwań społecznych.

Główny Urząd Geodezji i Kartografii negatywnie odnosi się do Pana propozycji, aby w przypadku nieruchomości zabudowanych wieloma budynkami przeznaczonymi do stałego lub czasowego przebywania ludzi, numer porządkowy nadawany był dla nieruchomości, a nie dla poszczególnych budynków. Ponownie pragnę zwrócić uwagę, że numery porządkowe budynków przeznaczonych do stałego lub czasowego przebywania ludzi są istotnym elementem systemu adresowego, na który składają się oprócz danych zawartych w ewidencji miejscowości, ulic i adresów informacje zawarte na tabliczkach, o których mowa w art. 47b Prawa geodezyjnego i kartograficznego, oraz współrzędne punktów adresowych związanych z każdym numerem porządkowym. Jednym z bardzo ważnych celów tego systemu jest

gromadzenie i utrzymywanie danych umożliwiających precyzyjne zlokalizowanie miejsca pobytu osób, w przypadku gdy zachodzi potrzeba szybkiego dotarcia do nich służb ratowniczych.

Odnosząc się do problemów związanych z nadawaniem nazw ulicom, które w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) są drogami wewnętrznymi, uprzejmie wyjaśniam, że Główny Urząd Geodezji i Kartografii nie ma bezpośredniego wpływu na treść przepisów prawa regulujących te kwestie. Jednocześnie informuję, że analogiczne wnioski w tej sprawie, złożone do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przez Urząd Miasta Stołecznego Warszawy, zostały przekazane właściwemu organowi, jakim jest Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

Odnosząc się do uwagi dotyczącej aktualizacji bazy danych EMUiA pragnę wyjaśnić, że stosowne regulacje prawne dotyczące tej kwestii zawiera § 9 rozporządzenia w sprawie EMUiA. Przepisy § 5 ust. 1, na które powołują się autorzy załącznika do Pana listu, określają wyłącznie zasady nadawania numerów porządkowych.

Pragnę także wyjaśnić, że nieuzasadniony jest zarzut o braku definicji pojęć „adres” oraz „punkt adresowy”. Definicje obu tych pojęć zawarte są w katalogu obiektów, który jest treścią załącznika nr 2 do rozporządzenia w sprawie EMUiA.

W związku z propozycją zawartą w załączniku do Pana listu, aby do wniosku o nadanie numeru porządkowego, nie był wymagany załącznik graficzny w postaci kopii; mapy ewidencyjnej, mapy zasadniczej, mapy z projektem podziału nieruchomości, mapy topograficznej w skali nie mniejszej niż 1:10000 lub projektu zagospodarowania działki lub terenu, nasuwa się pytanie, w jaki sposób, w przypadku rezygnacji z takiego załącznika, organ prowadzący EMUiA określi w każdym przypadku położenie punktu adresowego, do którego odnosi się wniosek. Należy przy tym zwrócić uwagę, że w świetle postanowień § 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie EMUiA wnioski o nadanie numerów porządkowych dotyczyć będą tylko budynków nie objętych procesem prognozowania. Ponadto należy mieć na uwadze, że wniosek o nadanie numeru porządkowego związany jest z reguły z budowlanym procesem inwestycyjnym, w którym inwestor dysponuje na potrzeby tej inwestycji odpowiednimi dokumentami kartograficznymi. Odnośnie do szczegółowych uwag i wniosków dotyczących modelu pojęciowego danych EMUiA uprzejmie informuję, że w zasadnych przypadkach będą one uwzględniane przy najbliższej nowelizacji przepisów rozporządzenia.

Z poważaniem

ZASTĘPCA GŁÓWNEGO GEODETY KRAJU
Jacek Jarząbek